

כד:

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

תורה אור

(א) ויחזיק קצת ע"ש נחמיה
כב. ע"ש. (ב) וינעלה מחר
וינעלו קרי. (ג) ויהי חום
לגבול כל ד"ה רנ"א.
(ד) רש"י ח"ו. (ה) ויג'ל
והתקן. (ו) ויבחרו ויב'א
ויג'ל חמר רב איש ויב'א
בני ישראל ויקטפו פ' ילנא חילת
חמר רב פסחא ויחזקו
בסדא: פסיקתא. (ז) ויג'ל
לפני מ"ה פרה וימסדו.
(ח) הפסס על ידו על שנת
ויע"ש. (ט) ויע"ש חום
בבחרו רב ד"ה פרה ויחזקו
חילון מ"ה כל הני

גליון הש"ס

נמ' ה"ז מסתברא ע"י
טורי אבן ר"ה דף י ע"א
ד"ה עגל: שם נבול יש
לת. ע"י לקמן דף מו ע"ב
תוס' ד"ה כסנרעשו:

הגהות הב"ח

(א) מִן וְרֵב וְחֶמְדָּה יִצְחָק
 יִסֵּא וְכֵן אָמַר רַב וְחֶמְדָּה
 יִסֵּא שְׁעָמָה פִּתְיִם יִסֵּא
 (ב) שֶׁמָּה וְנָתַן יִשְׂרָאֵל
 (ג) יִסֵּא אָמַר בְּאֵן הַלֵּךְ
 וְנָתַן בְּאֵן הַלֵּךְ כִּי
 בָּאָה גִּבּוֹרָה (ד) שֶׁם לֵאמֹר
 יִצְחָק נִפְתָּח אֵלָּה וְיִסֵּא
 יִצְחָק נִפְתָּח חֲסִידֵי
 (ה) יִצְחָק דִּבֶּה מִמֶּנּוּ וְיִסֵּא
 דְּרֵאשִׁיבָה לְמִתְרֵי וְיִסֵּא
 כְּסִדְרָה בְּנֵי כָּל לֵב וְיִסֵּא
 נִמְחָקִים (ו) בְּאֵן הַלֵּךְ
 יִצְחָק יִצְחָק

מוסף רש"י

מטה של טורביל. ק
נקרא נתפסת פרה (פר
ס' ב' ו' ב' ח' ט' י'
עידא
דקורבאס. נק' גדול מ'
יפדות (מתחות כב). כמ'
ע' ע' ר' ו' י' י' י' י' י'
ו' ו' ע' ע' י' י' י' י' י'
ק' ק' י' י' י' י' י' י'
ק' ק' י' י' י' י' י' י'
שנודע מהסתתן ופע'
חנן (ב' ח' ט' י' י'
דרא. דהא ע' ע' ע'
ומק' לדק' ולדק' (ט'
למורא חרץ ב'.
מוריס לנרץ דש'
דמצי מורג ומצי דר'
(מתחות כב). חרץ. י'
ומצי (ט').

רבינו חננאל (המשד)

[illegible]

בדמיון בהמות מִיִּשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב:
זֶה כִּסֵּף שְׂמוֹל: רֹאשׁ הַבָּקָר לְעֹלָה.
דְּבָרִים לְקָרֵן: גֵּר חֹזֵב. שְׂקִיבֵל שֶׁבַע
כִּלְבָּיִם: עֹרֵבִיל עֵזָא וְדֹרְקָא. דָּף
גָּדוֹל וְעַב מֵאֵד שְׂטָרֹף כְּפִימֹת
הַרְבֵּה לְרוֹחָבוֹ עֲמוּקוֹת נְחוֹשֹׁת וְזוֹ
אֵלֶּל וְזוֹ שִׁשִּׁן כֹּז תְּבוּאָה שֶׁמַּעֲבִירִין
עָלֶיהָ הַבְּהֵמָה וְהַפְּגִימֹת נִכְסֵי
דִּישׁ וְהַתְּבוּאָה נִחְבֵּטֶת: לְמוֹרֵג תְּרוּץ.
טָרֹף כְּפִימֹת וְהֵן פְּסִיחוֹת: סְדוֹם
הַרִים. אֲלֵמָא לְדִישָׁה עֲבָדִי לִיהִ: וְאֵם

הפרסום. בלגנטי צית שמש מיששע
קרא בפורום שהביאו הארזון ממך
פלטמים: **הורלם שעה.** מפני נ
שעשה על ידיהן שהביאו הארזון
מעמלן ואין איש מנהיגם ולא בניהם
כלו בציט (ש"א ו) ולא נהא אחרי בניהם
אלא להיכריחו ואמרו שירה בדלממן:
דלמא בכמה יחיד. שרי דהתם בכמה
יחיד הואי דכמה גדולה בנוב היתה
בזאתה שעה שנקלחם לארזון וחרב
משכן שילה ובאו לקון לעזוב: **טלם**
חלב. רחל ומניקה את בנה: **רבי**
יוחנן אמר. האי דקמתי לעלי נכנ: לוקחין
מהם לקרבן לאו מלתא פשיטא א
היא לכל דבמות: **אלא בנול יט לם**
פחותה מכה ג' עיטם נקשר.
בהרבעת איש ונקחת מן העובד
כוכבים דחיים עלה: **אכל כז שש.** כל
אינה נקשרת ותיישין לרביעה: **טל**
הני סוכובא. דמי תרזי דשרי דבמות

עובד כוכבים להקצרה: פרה וחמור
 כו'. דבריות וי: מן הלוהק בהמה
 מן הגכרי ואינו יודע אם כבר צברה
 אם שלש עו שם פנמה שדאי לכהן
 מכאן ואילך פסק פרה וחמור בת
 שלש שדאי לכהן ולד ראשון שחל
 ביד ישראל אם זכר ודאי לכהן
 אם אינה ימירה בעת לידתה על
 בת שלש דודאי לא ילדה בנית
 נכרי: מכאן ואילך. אם ימירה על
 בת שלש היחא כשלדה בנית ישראל
 היו ולדה זו ספק ככור (ו) ואיכא
 למימר כבר צברה בנית עובד
 כוכבים ואיכא למימר לא צברה
 זה בנית העובד כוכבים וזה
 ככור שלה וירעה ככור זה עד
 שיסתאב שדאי אינו רחוי לקרן

שמה אין זה צבור ולאחר שיש בו
מזם יאכלנו בעלינו ולא יתנו לכהן
שצבור בעל מום מותר לזרים ואין
בו אלא פסול גזילה ממנות הכהנים
אפי' הוא ודאי וזהו ספק הוה הכהן
מוציא ממזבחו ועליו הרחיק שלא
יזכה בבית העובד כוכבים וגבי
ספק פטר חמור מפרש עליו ספק
להמירו בהנאה דכתיב חסדה בשה
[שמות יג] והעלה יעקב וי) בעצמנו לאפילו
ודאי פטר אין קדושה מלה על טלה
הניתן אלא משום גזילה כהן אין
וכיון שהוא ספק אפילו גזל ליכא
לדחיה על הכהן: (ט) טלו בביתו לשון
בית הכלל (מלכים ב) כד' לישא
אחרינא לשון מנוחה כמו לא יכלה
ממך (בראשית כג) מנוחם מליך
אחריהם: וישנים. אז יסיר י
גאה גאה לשלום יד בפסחים
אין עלי שטים: הנוספי' התרומתי:
המהוללה בדביר ארמון. שם"ט של
ספר גלשון פרסי: וישאל מאי אמרו.
דשפנא. נטריקון ד' דרך ש' גסים:
וידוס

משה לא
יריץ צפ'
והסמיס
לא יתה

דמי מיטב. למוכר ולקנ'
זכיל. מכר: ארונה. ינוסי
אלהא הקריב דוד צהמה עו
מזות צני נח והרי רביע

מתן תורה הוה מאי איכא
יתרו מישראל זבן ת"ש ויואמר
ין הביאום אשר חמל העם על
והבקר (המשנים והכרים ועל
למען זכות לה' אלהיך מאי

[illegible]

קטן ויעלה כתיב ר' יוחנן אמר
ה פחותה מבת ג' שנים נעקרת
אענה נעקרת איחיביה כל הני
לדה פחותה מבת ג' שנים ת"ש
העלו עולה לה בפחותה מבת
מתקין לה רב הונא בריה דרב
יואת בניהם כל בכית פחותה
(ופחותה מבת ג' שנים) מי
יואתניא) פרה וחמור מבת ג'
באן ואילך ספק אלא מחוורא
רא: וישרנה הפרות בדרך על
שמש וגו' מאי וישרנה א"ר
מ שאמור שירה (6) ורב זוטרא
אמר רב שישור פניהם כנגד
שירה ומאי שירה אמרו א"ר

מ'אז ישיר משה ובני י' ישראל
יה אמר ו'אמרתם ביום ההוא
או בשמו [וגו'] ור'ש כן לקיש
לתמא מ'ממור שירו לה' שיר
לאלות עשה הושיעה לו ימינו
'אז לעזר אמר י'ה מלך ירינו
ואל בר נחמנו אמר י'ה מלך
'י יצחק נפחא אמר רוני רוני
ופפי ברוב הדרך המחושקת
המהוללה בדביר ארמון
די עדיים רב אשי מתני לה
וק' אהא י'ויהי בסמוע הארון
קומה ה' ישראל מאי אמרו
חק רוני ר'ה השיטה [וכו']
י'ושם דביר לפנים קרית ספר
לחנא מהכא י'כי דרך נשים לי
וידם
על שהסב צמכת טחורים: **הסיפא.**
ומי וסב. מ'אופה וסב טחור מ'נית ומח
י'יים. ואין לך עדי גדול מזה: **דביר.** הו
ומה ה' (במדבר י') ומה ישראל ענין לח

מתן תורה חות. וא"כ א"כ נפורה אשה לא לאחר מתן תורה ומקסי על הא לה יבימות דף כב. ג' דברים עשה משה מדע וקחשביס פירש מה האשה ומא קאמר הא סה"קביס נמן לנ ולמ"ד קודם מתן תורה שזמר משה את חוקי אלהים ואל ערין לא תמה ואל משה שפי' רש"י ולא היה לו למשה

ורצל עד מחרת יום
 דכל אותה פרשה
 נחמדה קודם ממן
 הפרשה ודלו לא
 ידו ממן חורה אלא
 יצאה חותנו מספר
 שחור לאדני ואפ"י
 שחור כהן ק"ק
 ששה ו' נכאן ו"ל
 יצאה עמלק שהרע
 מספר שני מעשה
 ורצל נחמדה מפרשה
 להם: רבי יוחנן
 דה פחות מבה ג'
 למיחש לרביעה
 ויחול דמתי' דלין
 דלוקחין מהם נחמה
 דרבנן קאמר דאילו
 שמים חיים לרביעה
 שמים חיים לרביעה

היה ר"א פוסל כל
ע אפילו בני
הידי שרי לוקח
בטן שנים ויחוס
כשהיא מעוברת
ועדו י"ל דר' יוחנן
בפ' (יבמות פח.
ה) ער אמו הוא:
ש"ש שנים ודאי
יש דקודס של
למטה דהא
הפדה בת שמי שמי
עמה נשמה העת
ירות הראשונים כמו
דלחמי' פרק אלו
מז. ועל כן חייב
לכו אלא גימח

היה כלל הנהגות
רא"י תפא. פ"ה
האומר וקשה לה
ש' כולל ש' מומור
מומור שיר ליוס
ש' החכר שס
לפרש שקרה לו
ל' החכר על מה
מור למודה שמפרש
ל' התודה וכן מומור
ו"ע ש' ש' וס
(ס) אשר האש
ל' גלות לבש (ס)
ל' על מה נעשו
ז' נק' מומור:
למשה
א' קרו פרסאי לספרא דביר מזה
אמר כמאן קרו פרסאי לנידה ד'
יפא. ש' החכר שס אומר: ירגו
יה' כמו ותשוקיהם כסף (שמות ס') דר'
מן מהולל ומפאר כמה שמונו: בעיר
ות המסעות שזמנר שיה' משה אומר

1. ואמר שאלו מעמלק יבאיום אשר תמל דמעל מישר העזן ותבקר למען וכן לוי אליהן ואת היותר החריגים:

שמואל א טו כ

2. ואמר ארונה אל דוד יקח ועלי אדני המלך הטוב בעיניו ארא הבקר עלקה והדמונים וכלי הבקר לעצבים:

שמואל ב כד כב

3. וזה שמתיק פסוקים תרצו חזק בפינות

השמות שגפוט
הכפורים וגורלם
הכפורה דתור
חורה אכל
נאמרה עד לא
אזג שמספר
כל עניני עפר
למ"ד לאחר
למה נמנהם
דלפי שספר
ישראל לראשונה
יתור שהטיב לו
חשובה שנתן
אמר נבוי יש
ולכנס
וקלי לשנוי
מעמידן וההיא
לקרבן ואליצא
רי"א חלי"ץ בנת
דאס פרה נת

[illegible]

ית לה ועתה
 שלום: (א) מזה
 שלל הזכר
 כמה מומרים
 למדה (הכלל)
 השבת (ש) (א)
 האומר ונאמר
 יתמל משום
 נאמר כמו מ
 נעשה לאמר
 שיר עליון השב
 בפתר עיון
 (ש) (א) (ה)
 שלל הזכר
 מ"מ אין
 אמר רב כמ
 (רב אשי)
 ונדנן אלהים
 המושקט. קש
 משה כחול וא
 נקטע הארון

א. תחילת ירושלים עד גרופים של ארבע נרחבה מהותו להלן חלל חשיפה הקרית.